

{ אז נדברו }

פרשת בהר (בחר"פ: אמור) תשפ"ב | לסדר: "השביעית תשמטנה" | גליון מס': 556

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

מה פשר המשיכה המגנטית הרוחנית שיש לנו להר מירון...??

עומדים אנו שבוע לפני ל"ג בעומר... וזה לא סוד שבעשרות שנים האחרונות רבבות אלפי ישראל נמשכים כמו מגנט להר מירון ולרשב"י... יש להרבה מאיתנו איזה משהו עמוק עמוק בלב למירון ולרשב"י... זו סוגיה ממש מרתקת!!! מה... מה... מה... אחד מאיתנו מוצא שם???

אז כמובן שיש את אלו שהם בכלל לא בקטע של קברי צדיקים... ומצידם הכל פה עניין של מיסטיקה... (אגב: באופן כללי אני טוען שעצם הרגש והשייכות לקברי צדיקים זה משהו שיום אחד יהיה אפשר לראות את זה בבדיקות דם... זה שתי סוגי נשמות... ואגב, זה בכלל לא קשור לחסידים וליטאים... זה... זה... זה כנראה סוג דם... זה משהו מובנה בחלק מהנשמות... וממילא אין טעם גם להתווכח על זה... מי שנולד עם זה נולד עם זה ומי שלא נולד עם זה ימות בלי זה... עכ"פ (-) אני בתור "איש מירון" מובהק מתעקש שזה ממש לא מיסטיקה... ברור שיש כאן איזושהי **השראה**. אבל סו"ס גם להשראה יש איזושהי היגיון מושכל שעומד מאחוריה!

אז ככה: יש את הכמה בודדים... מדובר ביהודים קדושים בעלי השגה ודקות ההרגשה שהם באמת מרגישים שם קדושה מיוחדת... סו"ס הוילנא גאון אומר שבגלות עיקר השראת השכינה זה בקברי הצדיקים... ממילא מי שזוכה מרגיש שם בזעיר אנפין את צחצחות האורות שהרגישו בביהמ"ק... אבל זה בודדים (אם כי בודדים זה לא דווקא **אנשים** בודדים... זה יכול להיות גם כל אחד מאיתנו **בפעמים** בודדות. ברגעים מיוחדים של התעלות או בתקופת חיזוק מרוממת במיוחד...) אבל אצל האנשים הרגילים הקלאסיים כמוני וכמוך השראה בעיקר יושבת על תפיסה מסוימת... אז ככה: יש כאלו שמרגישים שם סוג של שלווה נפש, כמו שמרגישים טוב כשהולכים לצדיק שפועל ישועות ו"קולו זימר עריצים והציל הלחוצים אז מרגישים שם שלווה... ואילו יש כאלו שההשראה שלהם נובעת מסיבה די טכנית משום שדווקא שם הם מצליחים להגיע לריכוז ממוקד בתפילה... (כלומר: כולנו צריכים ישועות ותמיד נכון להתפלל... אבל ביום יום באמצע החיים יש הרבה שלא מצליחים להתיישב בריכוז מול תפילת כל פה... אבל כשנוסעים שעתים ומגיעים למירון ועכשיו זה הנושא... אז נכנסים לזה) וממילא אצלם השראה היא מעצם התפילה ששם הם מצליחים להתפלל יותר טוב... וכמובן שיש גם כאלו שהנוף הפסטורלי בשילוב של הניתוק והמרחק מהמרכז ובשילוב האווירה הכללית זה "עושה להם את זה..."

אבל!!! יש את סוג ההשראה שאני באופן אישי מרגיש... ומסתמא יש עוד כמה שיזדהו איתי... אצלי סוג ההתעלות במירון זה יושב על משהו מסוג אחר לגמרי... כשאני מגיע לגליל העליון בכלל ובאזור הר מירון בפרט... אני מרגיש שאני כאילו מתהלך בתוך שבילי בית מדרש של רבי שמעון... **ולמה???** כי משום מה... תמיד כשתקרא זוהר הקדוש... החבראי קדישא תמיד הולכים בדרך... הם הולכים... ואז הם מתיישבים על איזה סלע... ואז הם רואים איזה נחש... ומדברים עוד סודות בהקשר הזה... ואז ר' אלעזר פותח בסתרי תורה... ואז הם נכנסים למערה ופוגשים שם יהודי שנראה ע"ה... ואז לפתע הוא פותח פיו ומתחיל לגלות שם רזי דרזין... והם שמחים בדברי תורה והולכים לישון... קמים בחצות... ואז ר' אבא פותח בסוד עניין קימת חצות... ואז הם רואים את איילת השחר... ופתח ר' יוסי בסוד הקדרוניתא דצפרא... ואז הם ממשיכים בדרך ואז לפתע הם שומעים את נעירת החמור של ר' פנחס בן יאיר... פוגשים אותו... והוא מחליף איתם גם כמה סודות התורה... ואז הם ממשיכים ללכת ואיכשהו הם מגיעים לבוצינא קדישא דהיינו רשב"י ומספרים לו כל מה שהתחדש בדרך... וכן הלאה וכן הלאה וככה זה כל הזוהר הקדוש פחות או יותר... הכל מתחבר שם תוך כדי הליכה בהרים ובגבעות... הפוגה במערה... ואז ממשיכים בדרך והולכים... ושוב חוזרים... ומשום מה התיאור הזה מאז ומעולם שובה את לבי... וכשאני מהלך שם במירון אני מרגיש כאילו אני מצטרף להליכה הזו... אני כאילו מרגיש צורך ללכת קצת בעפר... במקום שאין אספלט... (היום כבר קשה למצא כזה מקום במירון) אני הולך שם וחוזר על איזה דף גמ' וזה עושה לי את ההתעלות הכי גדולה... האם מישהו מזדהה עם הריגוש הזה?? או שכן או שלא... (אגב: מי שמזדהה עם זה... מסתמא מאוד מפריע לו כל השיפוצים וכל המתחמים המסודרים שיש שם... זה הורס לי את כל הבית מדרש הפסטורלי של רשב"י... מי שזה גם מפריע לו כנראה שהוא בקבוצת מועדון שלי... אבל עזוב... אם יש יהודים שפתרנסים מזה בכבוד... והלוואי... אין אומרים היום? "לשבע ולא לרזון...")

מה שבטוח... דבר אחד אני בודאי צודק! באמת כל הזוהר הקדוש התחבר בשדה... האם זה היה בדרך ממירון לפקיעין או מטבריה לר' יוסי דסכנין דרך ציפורי... לא יודע... והאמת היא שלא משנה הסדר... מה שבטוח... כל סודות התורה נאמרו בשבילים הלא מסומנים... בין הרים וגבעות... בין סלעים לנזקים... וזה מה שאנחנו אומרים בסוף הקינות דתשעה באב: מי יתנני משוטט במקום אשר רוח אלוקים שפוכה על בחיריך... **עכשיו... באמת מה זה הדבר הזה??**

למה הזוהר הקדוש באמת נתחבר דווקא בין ההרים והסלעים?? מה עומד מאחורי התופעה הזו?? אז אין צורך הרבה להתפלסף... יש על זה דברים מפורשים בקצרה בדברי רבינו הרמ"ק ז"ל: **היאך ירגיל עצמו במידת המלכות... עוד שניה פירוש בספר הזוהר והיא חשובה מאוד, יגלה ממקום למקום לשם שמים, ובוה יעשה עצמו מרכבה אל השכינה הגולה... ולזה ימנע בכליו בכל יכלתו ויכניע לבבו בגולה ויתקשר בתורה ואז שכינה עמו, ויעשה לעצמו גירושין ויתגרש מבית מנוחתו תמיד בדרך שהיו מתגרשים רבי שמעון והביריו ועוסקים בתורה... אז הנה... כאן כתוב בפירוש שזה לא סתם!!! זה שרשב"י ותלמידיו כל הזמן הסתובבו בין ההרים והגבעות זה לא שבדיוק באותו יום התקינו להם מזגנים או היה להם שיפוך בבית המדרש ולכן הם היו הולכים בשדות ובקעות... לא... זה היה עקרונות!!! עכשיו למה???** **מה העניין ב"יעשה לעצמו גירושין ויתגרש מבית מנוחתו תמיד"??** **על כך בעמוד 3-4 בגיליון זה...**

ניתן לקבל את הגיליון בנקס באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: **שב שמעתא** (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

כמה מילים לצעיר שמתקשה להעריך את תורתו.

יצא לי לדבר עם בחור שהרגיש לא שווה... ושוב ושוב שיננתי בפניו את המשפטים המוכרים כמה התורה שלו חשובה אצל ה'... כמה הדף גמי שלו יקר בעיני ה' והוא מחזיק את כל העולם... וכידוע: כמה ש-קל להגיד את זה... ככה קשה לחיות את זה... **כי... כי למה לחשוב ככה??** אני כולא רבע עוף... אף אחד לא מסתכל לכיוון שלי... אז לחשוב שאני כ"כ חשוב בשמים ואני מחזיק את כל העיר הזו???

אמרתי לאותו בחור: תגיד לי... ואם אני אספר לך על שני בחורים בגיל שלך... אחד בן תשע עשרה ואחד בן עשרים... מדובר בשני בצעירים טפשים חסרי אינטלגנציה מינימלית... ויום אחד הם תפסו איזה גרזן פרמיטיבי ועם הגרזן העלוב הזה הם **הצליחו לשתק עיר שלימה במשך ארבעה ימים!** אם אני אספר לך כזה סיפור... מה תגיד על זה???

ומה תגיד שזה בדיוק מה שקרה בשבוע שעבר...

שני פרחים ערביים בני עשרים הגיעו עם איזה גרזן... רצחו בדם קר שלושה יהודים ה"ד... הצליחו לברוח ולזרוע פחד ואימה במשך ארבעה ימים... האם אתה מאמין בשני בחורים כאלו צעירים יכולים לעורר כזו דרמה ופורבוקציה?

אין צורך להאמין!!! זו עובדה! זה מה שקרה בעוה"ר...

אז תעשה חשבון מתמטי... מדה טובה מרובה... אם פרח ארוך שנתן דרוו לרגשות הישמעאליות האכזריות שלו... אם הוא הצליח עם גרזן עלוב להחריד ולטלטל עיר שלימה בישראל!!! אז קל וחומר שיש לך הבחור הקדוש והבן עליה... את העוצמות והטוב של המידה טובה מרובה לשים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים על כל העיר וכל הרדיוס שסביבך כאתה עוסק בתורה ועושה נחת רוח ליוצרך... אתה מקרין שמירה וקדושה על כל סביבתך...

רק מה?? ס"ס אתה לא רואה את התוצאות בשטח???

מה אתה רוצה... אתה מחפש לראות תוצאות בשטח...?? מה... היית רוצה ח"ו להחליף עם אותם שני ערבים?? הם דווקא כן פוגשים את התוצאות האומללות שלהם בשטח... איינע תוצאות... רק סוג תוצאות כאלו ניתן לראות תוך רגע... לשכל מנשים חרוב ולאמלל שש עשרה יתומים... הישגים ותוצאות מסוג כזה אפשר לראות כאן ועכשיו...

אבל כשמדובר בהישגים של ערוץ תקשורת של חן וחסד ורחמים בין קודשא בריך הוא לכנסת ישראל... כשמדובר בכאלו הישגים... כאן צריך נכונות להשקיע גם כשלא רואים הישגים באותו רגע... תזכור כלל ברזל: רק בדברים זולים אפשר לראות תוצאות כאן ועכשיו!!! אתה יודע איפה רואים תוצאות כאן ועכשיו?? בזיקוקי דינור!!! שם אתה עושה פיו והופה... איזה זיקוק ענק... וזהו... נעלם... כאלו תוצאות רואים כאן ועכשיו... רוצה עוד יותר?? לך לחנות "הכל בשקל" ותקנה "בועות סבון"... אתה בטח זוכר מה זה... אתה מוציא ועושה פו פו... והופה... יוצאים חמש בועות סבון... לי יש שיטה מיוחדת איך להוציא אחד ענק... שם רואים תוצאות בשטח... להכאיב לאחרים אפשר לראות תוצאות כאן ועכשיו... אבל לעשות טוב והכי הכי ליצור קשר של ברית נישואין עם אבא שבשמים... כאן צריך נכונות להשקעה... כאן צריך סבלנות והבנה שאני זוכה לעשות כעת משהו מאוד מאוד גדול ושווה להשקיע גם אם לא רואים תוצאות כאן ועכשיו... ואל דאגה: כי שמש ומגן ה' אלוקים חן וכבוד יתן ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים...

כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו לא רק בשעת הדחק אלא גם---

לכל אלו שהשתוקקו להגיע למירון השנה ואזלו הכרטיסים ולא יכולים להגיע... ברצוני להרגיע אתכם... יש בשנה זו רמז מיוחד בגמ' שהשנה **לא צריך להגיע למירון**... מה הרמז?? כידוע... כולם מכירים את המשפט המפורסם בסוגיה דמוקצה שהגמ' אומרת: כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו בשעת הדחק!! אבל יש עוד גמ' קצת פחות מוכרת... והרבה פחות שיוקית... הגמ' בפסחים (נא): אומרת משפט דומה: **כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו בין בפניו ובין שלא בפניו!!!** הופה!! כאן כתוב שאפשר לסמוך על תורתו שמגן עליו והוא ימליץ עליו גם שלא בפניו... גם כשנשארו הרחק מצינו הקדוש... אה... "מעניין!!!" מעניין למה המשפט הזה לא כ"כ התפרסם? מעניין למה אין שלט כזה בכניסה למירון???

אז נכון!!! בכניסה למירון לא יהיה כזה שלט... כי זה כבר בפניו... אבל לכה"פ בשנה זו בתחנות של בני ברק ירושלים... מומלץ לתלות כאלו מודעות... כדי שכל מי שלא הצליח להשיג כרטיס שיהיה רגוע... כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו בפניו ושלא בפניו!!! ותורתו מגן לנו...

אבל זה לא נגמר בזה... תן ניחוש על מה נאמר המשפט הזה???

על איסור ספיחי!!! הסיפור שם היה שר"ש בן רבי יוסי בן לקוניא הלך יחד עם רשב"י בשדה בשנת השמיטה... וראה רשב"י ספיחי כרוב ותלש אותם ואכל!! (למרות שספיחי אסורים בשמיטה, סבר רשב"י שספיחי כרוב מותרים) ועל זה אמר ר"ש בן ר' יוסי לתלמידו, אני שראיתי את רשב"י שאכל... כדאי הוא רשב"י לסמוך עליו **בין בפניו ובין שלא בפניו!!!** עכ"פ הגמ' הזו נאמרה בדיוק על שנה זו!! על שנת השמיטה!! על ספיחי כרוב שאולי בדרך למירון תוכל למצא... (אבל אל תאכל שהרי חכמים פליגי עליה...) עכ"פ כאן רואים שלכה"פ בשנת השמיטה כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו לא רק בשעת הדחק... אלא גם שלא בפניו...

מישהו העיר את תשומת לבי לחידוש נפלא... אם תשים לב: יש לעם ישראל חג כנגד כל אחד מד' אומות שנצחנו אותן!! יש לנו את חג פסח כנגד גלות מצרים... יש לנו את ימי החנוכה כנגד גלות יוון... יש לנו את פורים כנגד גלות מדי ופרס... רגע... ומה עם מלכות אדום???

איזה חג יש לנו כנגד מלכות אדום?? אז לכאורה התשובה הפשוטה היא: מה נעשה שאנחנו עדיין עמוק עמוק בתוך גלות אדום... אז מה יש לשמוח... עדיין לא ניצחנו אותה??

אבל זה לא נכון!!! כי אל תשכח... נכון שעדיין לא ניצחנו את אדום... אבל נא לא לזלזל... אלפיים שנה אנחנו כן!!! כן מצליחים לשרוד אותו בגבורה!!! כבר אלפיים שנה שמלכות אדום כל הזמן מנסה להילחם בתורה ולומדיה ולא מצליחה... הנקלה בעיניך אלפיים שנות הישרדות מול מלכות הרשעה?? מלכות יוון שניסתה במשך 180 שנה לעקור את היהדות ולא הצליחה... זה הצדיק את שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל... זאת אומרת: על אומה שהצליחו לנצח אותה לאחר 180 שנה... הנצחון הזה שווה הלל והודאה... אז מה תגיד עם 2000 שנה שמלכות אדום מנסה ולא מצליחה?? זה לא שווה חגיגה?? אז מה ועדיין לא סיימנו איתה חשבון... לכן מה? לכן אלפיים שנה של עמידה איתנה מולם לא מצדיק יום טוב?? בקיצור: מהו החג שאנו חוגגים את הנצחון שלנו מול מלכות אדום??

אם נתבונן... החג שאנחנו חוגגים מול מלכות אדום זה ל"ג בעומר!!!

הרי מה העניין של ל"ג בעומר?? אנחנו שמחים עם רבי עקיבא שנשאר לנו בחיים... אנחנו שמחים עם התלמיד רבי שמעון שנשאר לנו גם אחרי שסרקו את בשרו של הרבי ר"ע במסרקות של ברזל וניסו לבטל את התורה... הרי על אפם ועל חמתם של כל המעיקים לשכינה... בדיוק אז התגלתה תורת הנסתר בשיא עוזו...

אם נתבונן במבט מקיף היסטוריוני... ל"ג בעומר מייצג את רבי עקיבא ורבי שמעון בר יוחאי שהמכנה המשותף הכי בולט הכי היסטורי בקורות חייהם היה שהם נרדפו ללא רחם מאת מלכות הרשעה... ותכלס... **הנה הסוף!** הם פה איתנו על אפו ועל חמתו של אותו אדמוני...

אנחנו נרקוד ונפזז ונכרכר ב"אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל..." נלעג לשעיר וחוננו... נבזז לו ונאמר לו: חשבת שלקחת לנו את רבי עקיבא?? כעסת שרבי עקיבא מקהיל קהילות ברבים ועוסק בתורה... לכן הרגת אותנו? אז הנה בבקשה!!! תראה אותנו פה קופצים ומפזזים ומכרכרים כל הלילה בלי להתעייף ושרים אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל...

מה שבתם האומה הרשעה?? שאתם תהרגו לנו את "שמעון ש-גינה"?? אז הנה... אלף שמונה מאות שנה לאחמ"כ אנחנו נעמוד בהילולא של אותו ר' שמעון... ואנחנו לא נגמור **לשבח** ולספר בשבחו של מי **שיגנה** את מלכות הרשעה... אנחנו נספר לילדים שלנו שנכון אמנם שהוחבא בתוך מערה מפני הגזירה... אבל מה טוב חלקו וחבלו...

בקיצור: אם נתבונן זה הההנושא של ל"ג בעומר!!! ל"ג בעומר זה החנוכה והפורים מול מלכות אדום!!! בחנוכה אנחנו יושבים מול הנרות הנוגים ושרים בערגה: חשוף זרוע קדשר... נקום נקמת דם עבדיך מאומה הרשעה... אנחנו מייחלים מי יתן וה' ינקום באדום על בשרו של רבי עקיבא שנסרק במסרקות של ברזל לעינינו... **אבל בל"ג בעומר??** אנחנו לא מתחננים בערגה נקום נקמת דם עבדיך... אדרבה... אנחנו וקדים אשריכם ישראל ואמרתם כה לחי... ולמה?

כי בחנוכה אנחנו מקימים ומתפללים לנקמת דם עבדיך השפוק... אבל בל"ג בעומר הנה!!! אנחנו נוקמים בפועל!!! אתה יודע מה זה בשביל רומי הרשעה לגלות שאותו ר' שמעון שגינה שרציתם להרוג אותו... לא רק שלא הצלחתם... אלא הוא חי איתנו פה כבר 1800 שנה... אנחנו לא מפסיקים לחיות את האור העצום שהוא הותיר לנו מאותה תקופה שאתם רציתם להרוג אותו... נ... צריך להתפלל על נקמה?? אין לך נקמה גדולה מזו!! אתה יודע מה זה בשביל מלכות הרשעה שהם מצידים היו בטוחים שהרגו את רבי עקיבא... הם תלו בשרו במקולין בבזיון וחשבו שהם סיימו אותו... ופתאום אלפיים שנה לאחמ"כ הם רואים רבבות אלפי ישראל וקדים אמר רבי עקיבא...?? יידן נקמה!!! אין נקמה יותר מתוקה באומה הרשעה יותר מזה...

והכי הכי: אתה יודע מה זה בשביל המונה של רומי... שכבר אלפיים שנה מנסה להכניס לנו את ההמוניות והרדידות... ובפרט בדור האחרון עם כל פגעי הטכנולוגיה ועדיין!!! אנחנו בזים לה... וממשיכים להיות דבקים בה' וחוסמים את ההמוניות הזו מהמכשירים שלנו... אתה יודע איזו נקמה זו במלכות רומי?? אתה יודע איזה נס פך השמן זה?? לכזה נס לא מספיק נר איש וביתו!!! גם שמונה נרות של חנוכה לא מספיקים בשביל הפרסומי ניסא של כזה נס... פה צריך מדורה ענקית... ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי...

הרהורים לשבילים הלא מסומנים

בהר מירון...

בפתח הגיליון נשאלה השאלה: למה ספר הזה? ק נתחבר בדרכים??

אז ככה: ככל הנראה יש בזה סודות עמוקים בין הייתר... (וגם א"א להתעלם מהמהלך היותר פשטני של סיגוף ותעניות ו'גלות מכפרת עוון...') אבל עדיין!!! **ההסבר הפנימי מה עומד מאחורי העניין להתגרש מבית מנוחתו...**

העניין הוא כך: כשאתה שתול בתוך מערכת... ומוברג בתוך קהילה או עדה מסוימת... אוטומטית אתה **שפוט!!! שבו!!! ומוכתב לדפוס החשיבה שבו אתה מוברג...** אין מה לעשות... **זו עובדה!!!** ברגע שנולדתי ליטאי... גדלתי במסודות הליטאיים... ואני לבוש בלבוש ליטאי ושיין למגזר הליטאי... אוטומטית אני שבו בתוך דפוס החשיבה וההשקפה הליטאית... ואותו דבר החסיד... לא יעזור כלום... (אני מודיע לך בנימה אישית... כמה שאני מחובר לחסידות ואני יודע לחשוב מחוץ לקופסא הליטאית... סו"ס עדיין אני ליטאי... ואותו דבר אתה החסיד... אתה חושב כמו חסיד... ואתה מבין לבד שחסידי וליטאי זה רק המדגם הקטן... יש עוד אינספור קופסאות יותר פרטניות שכל אחד מאיתנו תקוע בשטעטאלע שלו...)

ותכל'ס מה יקרה לו יצויר שיש נושא מסוים שה' יתברך רוצה משהו אחר ממה שהתרגלתי לחשוב מתוך הקופסא הליטאית?? יהיה לי מאוד מאוד קשה לזהות שה' רוצה משהו אחר... וגם כשאני אבין את זה... יהיה לי מאוד מאוד קשה לעשות את הצעד הנדרש של "לך לך מארצך ומולדתך" וכמובן אותו דבר החסיד... זאת אומרת: בשורה התחתונה... אם נהיה כנים... אני לא לגמרי לגמרי פתוח וערוך נפשית לעשות רצונו יתברך ללא כח וללא שרק... ולמה אני לא פתוח לזה??? כי אני שתול!!! אני מוברג ונטוע יותר מידי עמוק בתוך **"בית מנוחתי"** מי ששתול בבית מנוחתו הוא כבד וקבע'צ'ר מידי בשביל להיות מוכן לעשות רצון ה' גם אם זה לא מתאים לדפוס החשיבה המקובל אצלו... (אפילו שינוי קטן ונקודתי...)

ולכן!!! זו הסיבה שבן אדם ששתול בתוך "בית מנוחתו" לא יכול לגמרי לגמרי להיות מרכבה לשכינה הקדושה... במילים אחרות: הוא לא יכול להיות **הנהג** של (מרכבת-) השכינה הקדושה... ולמה?? כי התנאי הבסיסי להיות הנהג של הרבש"ע... זה נכונות ונגישות!!! נהג אמיתי של השכינה הקדושה אמור להיות ערוך עם יד על ההגה לקבל הוראות מהצ'י פי אס האלוקי ולכל כיוון!!! ימינה שמאלה... קדימה אחורה... והכי הכי: פרסה!! אתה צריך להיות ערוך שבאמצע הדרך פתאום אתה מקבל הוראה שטעית... וכעת צריך נכונות לעשות פרסה באמצע החיים...

אז זהו!!! שמי ששתול בתוך המערכת לא בנוי לזה... הוא שקוע בכורסה יותר מידי עמוק בשביל לבצע שינויים ככה באמצע החיים...

וזו הסיבה שמי שרוצה להיות מרכבה לשכינה הקדושה... מי שרוצה להיות נאמן לגמרי לגמרי

לרצונו יתברך... צריך להתגרש מבית מנוחתו... צריך להיות משוחרר מכל מיני מערכות מקובעות שכובלות אותו לדפוס חשיבה או התנהגות מסוימת... וזו הסיבה שרשב"י וחבריו היו כל הזמן מתגרשים מבית מנוחתם... כי ברגע שאתה בלאו הכי מהלך בין ההרים והגבעות... אין לך שום בעיה לפנות ימינה ושמאלה קדימה אחורה... אתה בלאו הכי לא נמצא בשומקום... כאן אתה פתוח לשינויים... בלאו הכי אין לך כמעט נפ"מ האם ימינה או שמאלה... אתה תמיד פתוח לחישוב מסלול מחדש לפי רצונו יתברך. אתה לא שבו ושפוט של הקבעון.

זו הגלות המדוברת!!! הגלות של הזוה"ק ושהתומר דבורה מדבר עליה זה לא בהכרח גלות של ללכת מעיר לעיר ולישון על ספסל בבית מדרש... המשמעות של גלות היא לא להיות שתול ותקוע יותר מידי חזק בתוך מערכת מסודרת שתקשה עלי לקום ולעשות שינויים... ולכן אם תשים לב לאורך כל הדורות כל המהפכות הרוחניות הכי משמעותיות שהיו לישראל במשך הדורות... זה משהו שקרה רק מחוץ למערכת!!! כי רק שם יכול לקרות מהפך!!! אי אפשר לבצע מהפך מתוך בית מנוחה...

בשביל זה יש לנו את רבינו הרמ"ק... הרבי של האר"י הקדוש שבשורות הספורות הוא מגלה לנו את הסוד הגדול... במה זכה דורו להיות אותו דור יחיד ומיוחד שבו התגלתה תורת הנסתר של רבינו האר"י וגוריו??

אז הנה... לאורך כל הדרך רואים שהגישה שלהם היתה להתגרש מבית מנוחתם... (כבר הבאתי כמה פעמים בגיליון זה את ההקדמה המרטיטה של המהר"י לכתבי האר"י... שהוא מבכה על זה שכל אחד בונה לעצמו בית כנסת כדי לעשות לנו שם וכדי לתת לעצמו ביטוי אישי... אבל עזוב... הביטויים שם חריפים מידי בשבילנו...)

לא צריך להגיע רחוק... תנסה רק לדמיין שהאר"י הקדוש היה שיין לקהילה מסוימת והוא היה מתפלל בבית כנסת מסוים... ויום בהיר הוא פתאום מופיע ומתחיל להנהיג כל מיני הנהגות חדשות... להניח תפילין של יד בישיבה ואת כל נוסח האר"י בתפילה... מישוהו היה מוכן לקבל את הדרך החדשה הזו??? מה פתאום!!! הגבאי היה מזנק אליו ממרחק של עשר מטרים... (כמו שראינו אותו בקרוונה...) סליחה... אל תגע לי בבית כנסת... אל תגע לי בסידורים... ואל תשנה לי מהנוסח ומהניגונים...

אה... אבל גבאי יקר: אתה לא רואה שיש לך עסק עם האר"י הקדוש??

אז מה!!! לא מעניין אותי... אל תזעזע לי את המערכת... אל תגע לי בקבעון!!! כן... אני יודע שברגע הראשון קשה לחשוב שכך היתה התגובה... אז זהו... שאני רוצה לגלות לך סוד שלמרבה האבסורד... עם כל הכבוד להשפעה העצומה והאור העצום של רבותינו רשב"י והאר"י... אבל יש מישהו אחד שיש לו השפעה יותר חזקה מהם!!! תנחש מי?? **כח החומר שלנו!!!** הקבעון שלנו!!! ואני אומר לך: שאם האר"י הקדוש היה מתהלך בינינו... והיה מסתכל לכל אחד על המצב ואומר לו מה הוא

עשה אתמול בחדרי חדרים... הוא לא היה מזיז אותנו **מילימטר!!!** שמעת?? **מילימטר לא!!!** למה?? כי אני ממוקם פה... אני ליטאי... אתה חסיד... כל אחד מוברג בתוך הקופסא שלו... ואל תזעזע לי את המערכת... ואם קשה לך לקבל את הנתון העובדתי הזה... אז **יש לי הוכחה מפורשת מהתורה שככה זה:** חז"ל אומרים: שהסיבה שישראל נתעכבו במדבר 40 שנה, למה?? "אמר הקב"ה: אם אני מכניסן מיד לארץ ישראל הרי זה נפנה לזיתו זה נפנה לתאנתו... אלא אני מוליכן במדבר ויאכלו מן וישתו מי באר ועוסקים בתורה... **מה כתוב כאן?**

שאם ישראל היו נכנסים מיד לא"י... גם הם אם היו נכנסים יחד עם משה רבינו בכבודו ובעצמו... כל אחד היה מתמקם... זה בזיתו זה בתאנתו... זה בבית כנסת חניכי הישיבות זה בבית כנסת חסידי פלוני וזהו... אין עם מי לדבר!!! גם אם תביא לי את משה רבינו עם קרני הוד שיעשה לי מופתים... מצטער מאוד משה רבינו... אל תשנה לי את החיים... אל תפריע לי בסדר יום הקבוע... זה מה שטמון במאמר חז"ל הזה... כלומר: בשביל לקבל את התורה... לא מספיק שזה יהיה דור דעה... לא מספיק שיתהלך בינינו משה רבינו שמחציו ולמעלה מלאך... צריך עוד דבר!!! צריך שעם ישראל יהיו **במדבר** בשומקום... שילכו הלך חזור... יבנו סוכות... יפרקו... יבנו שוב... בקיצור: הנה לך מכה משותף בין מסירת התורה לזוהר הקדוש... שניהם נתחברו תוך כדי הליכה... בין מסע למסע... רק שם זה יכול לקרות!!! רק בן אדם שהוא בלאו הכי באמצע המדבר... וכבר לא משנה לו ימינה שמאלה קדימה או אחורה... רק כזה אחד מסוגל להיות הנהג של המרכבה!!! בלי לבדוק אם זה מסתדר לו עם הלוח זמנים... ועם מה שמקובל לחשוב...

וזו הסיבה שאם תשים לב כל המושג הזה של תורת הנסתר ורשב"י והאר"י הק'... זה משהו שתמיד משתלב עם הנוף ההררי של הגליל העליון... או סביב סמטאות צפת אכופת המסתורין... ולמה???

כי בגוש דן זה מידי **גוש!!!** אתה שתול מידי חזק בתוך המערכת... ומשם מאוד קשה ללכת אחרי השכינה בלי שום חשבון... כזה דבר אפשר לעשות רק בשבילים הלא מסומנים שבין צפת למירון... כשאתה פתוח לכל כיוון... ובינינו... אני חושב שזה אחד מסיבות הקסם העיקריות שיש לאזור הזה... כשאתה מהלך בארץ הגליל... זה לא סתם במקרה שרוחו יתברך היתה שפוכה שם על נביאיך... אלא זה המבנה!!! צורת ההשגה המרוממת הזו נעשית רק הרחק הרחק... אי שם... במקומות שיד אדם לא הגיעה שם... וכמובן!!! כעת אני סומך עליך שאתה מספיק חכם כדי להבין לבד... שגוש דן זה לאו דווקא גוש דן... ומירון זה לאו דווקא מועצה אזורית גליל עליון... יש פה משמעות יותר עמוקה בשביל להיות נאמן לגמרי לרצון ה' אתה צריך להיות משוחרר מכל מערכת מגבילה... (כיום גם במירון אתה יכול למצא מערכות מאוד מקובעות... בפרט לאחרונה... ואילו בגוש דן אתה יכול למצא אנשים שמשוחררים מכל קבעון מערכתי... אני סומך על הקורא החכם...)

את החיות בעבודת ה'! לזכור שיום אחד אנחנו שואפים להגיע למדרגה הזו... לפחות להיאחז שם באופן חלקי... ועם זה לחזור בחזרה לאטמוספירה של המערכת... כשאני מגיע למירון ואני במוייחין... אני פתאום מוצא את עצמי חושב מחוץ לקופסא... אני לפתע מזהה כל מיני דברים לגיטימיים שבמבט טהור וניטרלי בשבילי הר מירון... לפתע אני מבין שזה לא מתאים לי... אני יכול יותר...

ואז אני חוזר הבייתה... אמנם חוזר למערכת... אבל חוזר עם איזשהו איזון מסוים... עם השילוב המנצח בין מערכת לבין חשיבה מחוץ למערכת

נסיים עם הדמות האהובה... הלא הוא בחור ישיבה!!!

בחור ישיבה הוא הדמות הקלאסית שמייצגת את הניגוד הזה!!!

באיזשהו מקום בחור לא נשוי בעצם אישיותו הוא דור המדבר... בעצם הווייתו הוא מגורש מבית מנוחתו... אין לו מסגרת משמעותית שהוא מחויב אליה... (כמה שהוא מחויב למסגרת הישיבה... עדיין זה לא כמו המערכת האימתנית של המחויבות לבית... לך תסביר את השורה הזו לבחור ישיבה...) ומהסיבה הזו לבחור יש פונטנציאל הרבה יותר גדול לעלות ולהתעלות ולהגיע לפסגות רחניות לאין ערוך מאשר אדם נשוי!!! למה? כי הוא מהלך בין הרים וסלעים ואין לו שום בעיה לחתוך ימינה... אבל! באותה מידה הסיכון הוא לא פחות ואולי גם הרבה יותר... שבדיוק באותה מהירות שהוא יכול לחתוך ימינה... הוא גם יכול לחתוך שמאלה... עכ"פ זו הסיבה שבחורים כ"כ כ"כ אוהבים ונמשכים למירון ולכל האזור הזה... כן... יש לכם בחינה של אותם קדושי ארץ שהתהלכו כאן בשומקום... כמו שהם הצליחו להתעלות דווקא מתוך המצב הפתוח הזה לכל כיוון... ככה גם אתה יכול כעת להתעלות ולהסיק מסקנות ולהתקדם איתם בקצב מאוד מהיר... אבל אנא!!! תשמור על עצמך... תזכור שבאותה מידה תהום פעורה לפניך... אתה הולך על צלע הר!!! מצד ימין צוק מרום מתנשא ורק תטפס אליו... ואילו מצד שמאל תהום פעורה... ושניהם פתוחים לפניך!!! אנא ממך... תחזור כמה שיותר מהר לישיבה... אל תתפתה... אל תבחר בחיים שמחוץ למסגרת... כמה שהניחו המשכר של החיים האמיתיים של רשב"י והחברים כשהם היו מנותקים מעולם השקר... כמה שזה נכון... עדיין אצלך הסיכון רב על התועלת... תטעם את הטעם המתוק הזה... תאחז בו... תנשום אותו מלא ראותך... ותחזור מהר לישיבה!!! תהיה חכם!!! תהיה מהפכנים האלו שמשכילים להבין שכמה שהמסגרת היא בצבע מט ואפורי... אבל סו"ס זה יציב... ויציבות זה הכי קריטי לגיל שלך... אל תשכח להתקשר להורים הדואגים... להגיד להם שאתה בדרך חזור... ממש כיבוד הורים...

מה שכתוב שם... תחפש איזה תירוץ שאתה רוצה... דבר אחד אל תעז להגיד... אל תגיד שר' אלימלך מליזנעסק היה חסיד ואני ליטאי... את המשפטים הנבובים מהסוג הזה אתה יכול להגיד על חבר מועצה מטעם דגל או אגודה... אבל כשיש לך עסק עם ענקי רוח שהתגרשו מבית מנוחתם הם היו משוחררים מכל נגיעה וכל חפצם היה רק לגלות יחודו יתברך בעולם...

זו המעלה הגדולה של גלות... ושוב נשנן: גלות זה לאו דווקא להסתובב מעיר לעיר... זה יכול להיות גם פה!! מתוך המערכת... לזכור שלמרות שאני בתוך המערכת... אני ער ועירני לאפשרות קיימת שה' רוצה ממני משהו אחר למרות שאין לי את זה כאן.

אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול...

עד כה הוכחתי באותות ומופתים כמה חיובי להיות מנותק מהמערכת שמשם ורק משם אפשר להיות מרכבה לשכינה הקדושה... משם אפשר להבין מה ה' רוצה ולא להיות נגוע בקבעון הממסדי... **אבל!!!**

אתה מבין לבד שאליה וקוץ בה... בדיוק מאותה סיבה שהממסד והמערכת מקבעים אותי ומפריעים לי להבין מה ה' באמת רוצה... הרי מאותה סיבה בדיוק הממסד והמערכת הם אלו ששומרים עלי... על האיש החלש והחסר חוט שידרה... שאצליח לשרוד את עבודת ה'... כלומר: החסרון של המסגרת... זה גופא המעלה שלה!!! זה שהמערכת כובלת אותך ולא נותנת לך לחשוב מחוץ לקופסא מה ה' רוצה... אותה מערכת היא זו ששומרת על כולנו... שנשרוד את עבודת ה' ולא נסטה שמאלה...

ממילא זה לא חכמה להתנתק מהמסגרת!!! זה לא חכמה להיות אדם שלא מן הישוב... אין לנו את הלוקוס הזה... אנחנו מוכרחים את הגלגלי עזר של הקהילה והממסד והלחץ החברתי שכולם עושים ובזכותם גם אני... ולכן!!! עם כל האהבה ורגשות הקודש שיש לנו להר מירון ולהוד קדומים שיש בגליל העליון... עדיין!!! עדיין כל אחד מאיתנו קונה כרטיס הלוך-ושוב!!! כמעט אף אחד מאיתנו לא ממשיך להישאר שם...

יש המון יהודים שמגיעים למירון לשבת התעלות... לכמה ימי התעלות ומשום מה כולם חוזרים בסוף הבייתה ולא נשארים שם... כי עם כל הרגש וההבנה כמה טוב להיות מגורש מבית מנוחתי אבל אני ריאלי ומבין שכמה שהמערכת מאבנת אותי. היא עדיין ושומרת עלי שאשרוד את היהדות!

מי יכול להרשות לעצמו לצאת מהמערכת ולהיות מגורש מבית מנוחתי?? כל אותם קדושי עליון ומצוקי ארץ... אלו שבאמת הגיעו לפסגת כח היחיד שהם כבר לא היו צריכים את הקביים של כח הכלל... אותו רשב"י ש"ג שנה יכל לשבת במערה ולעסוק בתורה לבד לבד... אותו אר"י הקדוש שברוב שנות חייו הקצרים עמל בתורה על גדות הנהר... הם יכלו לצאת מהעיר ולהתגרש מכל שייכות לבית מנוחה... אבל אנחנו חייבים את המערכת!!! חייבים את התמיכה של ה"ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם..." למרות המחיר של הקבעון של המערכת...

אבל בשביל זה תמיד יש לנו את מירון שמחכה לנו שם בצפון... ותמיד אפשר לעשות גיחה לשם ולרענן

כידוע: הגאון מוילנא יצא לגלות במשך שלוש שנים... וכולם יודעים להגיד שהיה לו בזה סוד כמוס ואף אחד לא יודע למה הוא עשה גלות...

אבל מה אעשה... אני דווקא חושב שמאוד קל לנחש למה הגאון עשה גלות... הכתובת פשוט רשומה על הקיר... לך לשיטילאך ותשאל מי שאתה רוצה... לאיזה מגזר היה שייך הגאון מוילנא... כככולם ידעו להגיד לך שהגאון מוילנא היה **ליטאי!!!** ואני שואל אותך: למה?? תסביר לי מה הקשר בין הגאון מוילנא לליטאים?? מי עשה את השידוך בין הגאון למגזר הליטאי??? נו... מה התשובה??? **פשוט מאוד:** היות והגאון היה מתגורר בעיר וילנא!!! שהיא בירת ליטא... אז מה רצית... שהוא לא יהיה ליטאי?? בדיוק כמו שמי שנולד בעיירת בעלזא באופן טבעי הוא נהיה בעלזער חסיד... ככה מי שנולד בוילנא נהיה ליטאי... נכון??

אז הנה!!! כעת אתה בעצמך הסברת מה הסיבה שהגאון מוילנא עשה גלות... כי אצל ר' אליהו מוילנא... כל משאלת לבו היתה אחת ויחידה: לעשות רצונך-אלוקי חפצתי ותו לא מידי... את הגאון לא עניין ליטא ולא פולין... הוא היישיר מבט רק לגילוי יחודו יתברך בעולם... דא עקא: שהגאון באמת נולד בוילנא... הוא לקח בחשבון שבוילנא אמנם עושים רצונך ויתברך... אבל סו"ס אחרי הכל יש פה מנטליות ליטאית... ופה זה יהדות ליטא!!! והיות ור' אליהו החסיד לא מחפש יהדות ליטא... וגם לא יהדות פולין... ולא הונגריה... אלא רק את פניך ה' אבקש!!! אם ככה... אין ברירה אלא לצאת מוילנא... להתגרש מבית מנוחתי... להתנתק מכור חובצתי... לצאת ולחפש את עבודת ה' לפחות **גם!!!** גם מחוץ לוילנא... וכאן צמח הגאון **ה ח ס י ד** מוילנא... ולכן אם אתה לא מסתדר עם הדרך של הגר"א... זכותך... תגיד איזה נימוק שאתה רוצה... אבל יש דבר אחד אסור להוציא מהפה... אל תגיד שאני לא בשיטה של הגאון כי הוא ליטאי!!! **את זה אסור להוציא מהפה!!!** את זה אתה יכול להגיד על אדון אז נדברו שהוא מדבר כמו ליטאי כי הוא ליטאי... אבל על רבינו אליהו שהתגרש מבית מנוחתו... הוא לא הגאון מוילנא... אלא הגאון **החסידי** שהגיע מוילנא... **אותו דבר לצד השני...**

יש לנו את האחים הקדושים ר' אלימלך מליזנעסק ור' זושא מאניפולי שגם הם עשו גלות... ומאוד ברור לי מה הסיבה... תשאל כל ליטאי למה אתה לא לומד נועם אלימלך?? מה הוא יגיד לך?? תקשיב... אני ליטאי! ונועם אלימלך זה ספר חסידות שהגיע מפולין... ושם תנועת החסידות היתה במיטבה... ואני לא בהשקפה הזו!!! אני ליטאי!!! **אז זהו שלא!!!** בדיוק בשביל זה ר' אלימלך ור' זושא עשו גלות... אין הכי נמי... ר' אלימלך ור' זושא נולדו במחוזות שהחסידות היתה חזקה שם... והם עשו את החשבון האישי... רגע... מי אמר... מי אמר שזו הדרך... אולי אנחנו הולכים בדרך הזו רק בגלל שאנחנו משתייכים למגזר החסידי... ואנחנו הרי רוצים ומחויבים רק לדבר אחד: לעשות רצונך אלוקי חפצתי... בשביל זה צריך לצאת לגלות!!! יוצאים מהקופסא. יוצאים מהשטעטאלע... וכעת אנו פתוחים לכל כיוון בעבודת ה'. ושם צמחו האחים הקדושים!!!

אם אתה קורא את הצעטיל קטן ולא מתאים לך

ארוחת בוקר על גבי עץ התאנה "כביכורה בטרם קיץ..."

ר' יצחק המלמד המסור מגיע כל יום לחידור... ובימים האחרונים הוא שם לב שהילדים פחות שמחים... יש אירה פחות עליזה... כן... אני מנחש לבד מה הסיבה לריפיון... אבל בכל זאת... אני רוצה לפתוח את הנושא הזה עם הילדים... באותו בוקר ר' יצחק הציף את הנושא... מה קרה לאחרונה ילדים...

וכצפוי... ימנני מיד אמר בפשטות: כל שנה אנחנו עולים עם כל הכיתה לפחות פעם אחת להבאת הביכורים מטעם הכפר... והפעם אין... לא עולים... וחוזר שנה... שנה שעברה לא עליתי עם אבא שלי לקרבן פסח... אז לפחות עליתי עם אמא לפסח שני... השנה היינו בפסח ראשון בירושלים... אז זהו!!! גם לפסח שני אני לא עולה וגם אין ביכורים... הרבה המשך לילד הבא... כן מוטי... מה אתה אומר... גם אני מרגיש ככה... כל שנה היינו צוברים פה בכיתה כמות של מטבעות של מעשר שני... ואז היינו לומדים את כל סדר זרעים... וכשגומרים את הסדר... הפרס היה שכל הילדים עולים יחד לבית המקדש לאכול מעשר שני ובדרך משננים את כל מה שלמדנו... והשנה אין לנו את זה... אין פירור אחד של מעשר שני בכל ארץ ישראל!!! כי בפסח האחרון היה ביעור מעשרות... ממילא אין מוטיביצה... תמיד העיניים שלנו היו נשואות לרגע השיא... שנלמד טוב ואז נסע לירושלים... ואילו השנה אין סיבה לנסוע לירושלים... וזה עושה לי עצוב בלב...

אז כן... לא טעית!!! סיכמ לעצמו ר' יצחק... ובכן... ילדים יקרים... אני רוצה לבשר לכם:

גם השנה בעזה"ש אני אעלה איתכם לירושלים... כל הילדים בהלם... מה? כן?? אבל למה? בתור מה??

תקשיבו ילדים... כשהייתם בירושלים בחג הפסח... גם אני הרגשתי את הצביטה בלב שיש לכם כעת... לכולנו יש את הצביטה הזו בלב... מה נעשה... השנה אין תרומה ואין מעשר שני... אין ביכורים... אז זהו... נפרדים במוצאי פסח מבית המקדש... חוזרים לגיחה קצרה לחג השבועות וזהו... תחושה מייבשת כזו!!!

אבל אז חשבתי לעצמי... רגע... למה?? למה בשנת השמיטה נגזר עלינו להיות פחות מבית המקדש?? מה... שנת השמיטה היא שנה פחות מיוחדת ופחות קדושה מכל שנה?? הרי זה בדיוק הפוך... שנת השמיטה היא כ"כ קדושה... שלא צריך להגיע לבית המקדש!!! אפשר להתהלך על אדמת ארץ ישראל והיא בעצמה אדמת קודש היא... ולכן בימים אלו יצאתי במיזם יחד עם כמה יהודים טובים מרחבי ארץ ישראל...

גם השנה עולים לבית המקדש כמו כל שנה!!! רק מה?? כל שנה העיניים היו נשואות כל הזמן להגיע כבר לבית המקדש... כל הדרך רצינו כבר להגיע... כל התאנים והרימונים העסיסיים חיכו לנו שם בירושלים!!! שם נאכל מפריה ונשבע מטובה... אבל השנה שזה שנת שמיטה וכל ארץ ישראל היא מקשה אחת של שבת הארץ... אז הפעם העליה לירושלים תהיה בסגנון אחר... אנחנו יוצאים לדרך... והיעד הסופי שלנו זה ירושלים... אנחנו רוצים להגיע ללשכת הגזית... ולזכות לנשק את האבני גזית הקדושים בחציו שבקודש ולישא שם תפילה שנזכה לעלות במעלות התורה... בעזה"ש אנחנו מתכננים להגיע לשם מוקדם בעלות השחר ולזכות להגיד יחד עם האנשי משמר את ברכת אהבה רבה ועשרת הדברות וקריאת שמע... (את ברכת יוצר אור נגיד יותר מאוחר...) אבל!!! ס"ס"ו השנה אין לנו מעשר שני ולא ביכורים... אבל יש לנו משהו אחר!!!

יש לנו ארץ ישראל שלימה... ארץ זבת חלב ודבש שמלאה בכל טוב... פרדסים ומטעים וכרמים והכל הפקר...

ומה אתם חושבים... לא לכל שדה בארץ ישראל יש קופצים כמו כאן... בסוף הכפר שלנו... שעל כל רימון ועל כל תאנה יש עשרים קופצים... יש מקומות רחוקים יותר בארץ ישראל שהתפוח או הענבים ימשיכו לעמוד ולעמוד על העץ עד... עד שהם יפלו ועל זה נאמר: "ויתרם תאכל חית השדה..." בשדות שכאלו החקלאים מתחננים בואו... בואו אלינו... תאכלו מפריה ותשבעו מטובה... חבל!!! השדה הפקר... ולנו יש רשות לאכול כמו כולם... מזון שלוש סעודות וזהו... ואנחנו לא יכולים לאכול עצים שלימים... ולמכור גם אסור לנו... אז בואו... בואו ותאלו... ויצרתי קשר עם כמה וכמה בעלי שדות כאלו בדרך לירושלים... ובעזה"ש בכ' סיון כמידי שנה אנחנו נצא לדרך... כל שנה היינו יוצאים בתאריך הזה לביכורי תבואה של שדות הכפר שלנו... אבל השנה אנחנו נצא בלי התבואה... דווקא התבואה היא ספיחין ובזה אסור לנו לנגוע... אבל שדות האילן זה הליגע פירות שביעית... פירות טיש של הרבש"ע בכבודו ובעצמו...

איזה פרץ של שמחה והתרגשות... כל הכיתה צהלה ושמחה... ליהודים היתה אורה זו תורה!!! כל הילדים התחילו ללמוד בחשק ובהתלהבות... סוכם שאנחנו יוצאים רק לאחר שכל הילדים נבחנו בעל פה על כל מסכת שביעית בזרעים... וגם מסכת מכשירין בטהרות... את המשניות האלו אנחנו נגרוס בדרך...

הגיע כ' בסיון ויוצאים לדרך... כן... תשאל את האמריקאים... הילדים יוצאים להרים... למחנה קיץ... אז הנה... בארץ ישראל בשנת שמיטה יש מחנה קיץ של קודשא בריך הוא... כל הארץ לפניך החל רש...

יצאנו לדרך... היעד הסופי כאמור זה ירושלים ובית המקדש!!! אבל הפעם האכילת קודש מתמקדת בעיקר בדרך... התחלנו בצעידה רגלית מיד לאחר תפילת שחרית... הלכנו שעה וחצי... ואז!!! לפתע ר' יצחק עוצר את כל הילדים... לפנות שמאלה בשביל!!! ואז לפתע נכנסנו לפרדס תאנים גדול... ר' יצחק ביקש מכל הילדים להתיישב תחת עץ תאנה שענפיו רחבים וצלו מרובה... והתחלנו לעסוק בתורה בניעומו...

הגיע ההפסקה!! כעת הכריז ר' יצחק... תקשיבו ילדים... כל שני ילדים עולים כעת על עץ תאנה אחד... ואוכלים תאנים לארוחת בוקר... שיהיה לכם לשובע!!! אבל לא לשכוח ילדים!!! זה פירות שביעית... אסור לזרוק ולא להשחית... חוץ מזה תעשו כל מאמץ שלא לקטוף תאנה פגה... כי זה הפסד פירות שביעית... (מי שבטעות קטף תאנה פגה... שלא זרוק אותה... שביא אותה לכאן...) תכלס... לא צריך להפריש לא תרומה ולא מעשר ראשון ולא שני... קודש לה!!! משולחן גבוה קזכו לה...

איזה עקשען... תוך כמה רגעים כולם יצאו בריצה זוגות זוגות... כל הילדים טיפסו בזריזות... כל שני ילדים על עץ אחר... תוך דקות ספורות ניתן היה לשמוע מרחוק את ברכת הנהנין בקול ובניעומו... ברוך אתה ה'... בורא פרי העץ!!! ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוקיך... אחרי חצי שעה כולם חוזרים עם פנים סמוקות ועליצות... אה... איזה עסיסי... גם טיפוס מאתגר על הבוקר וגם תאנים מתוקות "כביכורה בטרם קיץ, אשר יראה הרואה אותה, בעודה בכפו יבלענה..." תכלס... עם כל הרצון שלא לקטוף תאנה פגה... זה כמעט בלתי נמנע!!! זה כמו אבוקדו שאתה קונה... ואתה חושב שהוא כבר טוב ומתברר שעדיין לא... תכלס לכל ילד הצטברו כמה וכמה תאנים שהוא חשב שהם כבר מבושלות... אבל לא נורא!!! יש לזה פתרון... תביאו את כל התאנים הפגות... נטמין אותם בתנן וככה תוך כמה ימים זה מתבשל... על זה נאמר: נוצר תאנה יאכל פריה (בעוד יומיים שבת קודש... אם עד אז זה עדיין לא יהיה ראוי אנחנו נאלץ להשתמש בכוש או בכרכר בשביל לתחוב ולהוציא כדי לבדוק האם זה כבר ראוי לאכילה... עיין שבת ק"ג"ג גבי פגה שטמנה בתנן... ואל תתבלבל לטעון שהתאנים האלו הם מוקצה כמו הגרוגרות שאפילו רשב"י מודה שהם מוקצה... שהרי "אין מוקצה לר"ש אלא גרוגרות וצימוקים... אבל כאן זה שונה... תנחש לבד מה ההבדל בין פגה לגרוגרות...) אוי... כבר נגמר המקום ביריעה... ואנחנו בקושי התחלנו את המסע... עכ"פ כעת ממשיכים תוך כדי שיון מסכת מכשירין... ארוחת צהרים תהיה ב... בהזדמנות אחרת...

הפעם הטעות השלישית שבחודש האחרון!!!

אם בשבוע שעבר מנית שתי טעויות המורות שהיו לי בחודש האחרון... אז אמנם העירוני שאחת מהטעויות היא לא באמת טעות... זה ש"אין ביכורים נוהגים בשמיטה..." כולם מעירים על זה והחזון"א אומר שזה טעות בדברי רש"י... טוב... נחה דעתי...

אבל!!! לא לעולם חוסן... בדיוק בשבוע האחרון קבלתי מכול של מלפונים... (ולא סתם אלא בפאניקה...) מה יש??? הייתה לי טעות נוספת הרבה יותר קריטית... כתבתי (במדור הלכה בקרוב) שבמעמד הברית נתנו לילדות לשתות תרומה... וזו טעות!!! אוהו... יולדת זכר לאחר שבעה היא טבולת יום ארוך ואסורה בתרומה... אני מודה: טעיתי!!! התבלבלתי!! שכחתי!!!

איתי תלמי משה... דא עקא: שכבר יותר מידי צפוף לי במיטה... יש לי יותר מידי הרבה טעויות שהולכות לישון אותי... אבל הכל שווה!!! הכל שווה בשביל לפגוש את העולם הטהור והנקי של עמלי התורה בדורנו... את אלו ש"יולדת אוכלת בתרומה" זה מה שמוציא אותם מהכלים... מצורע ביומי ספרו זה מה שמעניין אותם... וביכורים כן נוהגים בשביעית או לא נוהגים זה מה שמביא אותם להתקשר 12 פעמים... והם קיימים!!! יש לנו ב"ה כאלו בדורנו... יש ב"ה הרבה בני עליה שהראש שלהם מלא וגדוש בנאייעס של תורה... מי אומר שלא??? מי טוען שלא??? כל אלו שרוצים להכניס לנו שטויות בראש הם אלו שעסקים בלהוכיח שהיום כולם נמצאים בובל... אז זהו שלא!!! השבוע קבלתי עשרות מלפונים נועזים... על מה?? השתגעתי?? יושבת על דם טהור לא אוכלת בתרומה... ננפתי והתענגתי על הנויפה הזו... היו לי עוד כמה טעויות פוליטיות פנים חרדיות בתקופה האחרונה... ודווקא קבלתי פחות מלפונים... או כנראה שהציבור שלנו הוא לא כמו שיש שהואניגם להציג אותו כאילו רק שטויות מעניינות אותו... לא!!! יש בינו הרבה צעירים ומבוגרים שהרש"י במשפטים והחזון"א בערלה מעסיק אותם הרבה יותר משלל שטויות וירקות שיש בדורנו... האי של המהרה הזה קיים!!! כל מה שנותר לנו זה לבחור את החברים הנכונים... את הסביבה הטהורה והנקיה... את אלו שלא יהיו מוטרידים מלפיד ועידית סילמן... אלא יהיו מוטרידים מחרש שנשא פיקחת... אל תתבלבל!!! אל תתן לכל מיני עיתונאים לתת את הרושם כאילו הראש של כולם נמצא בובל... לא!!! יש... יש לנו דור שכל הוייתו בתורת ה'...

אבל אני רוצה לנצל את הזדמנות... דווקא בעקבות טעות שלישית בחודש אחד... והפעם זה באמת טעות מבכיכה...

נכון!!! טעיתי... וזה לא נעים... אבל לא קרה כלום!!! אני לא מגיש מכתב התפטרות... ואני ממשיך הלאה... ואני הוצאתי עוד עלון... והנה אתה קורא אותו למרות כל המשוגות שלי... (ומי יודע מה הולך להיות הטעות בשבוע הזה...) אני חושב שלמרות הטעויות והמהדלים שלי אני עדיין איש טוב שיכול להמשיך הלאה.

אז אנא!!! אם בדיוק תפסתי אותך לאחר איזה כשלוש צורב אלא טעות מהדהדת ואתה לא יודע איפה לקבור את עצמך... בא... בא איתי... בא נמשיך הלאה... לא קרה כלום!!! אז מה והמון המון יהודים חשבו שאני קוקו שאשתימטיא ממני שיוולדת אסורה בתרומה... אז מה... בשביל זה סיכמנו כבר בשבוע שעבר שאשרי מי שנגדייל בתורה... הולך וגדל בתורה... בסייידר... אני יודע להפסיד בכבוד... והנה... אנחנו מומשיכים יחד לעמוד על דברי תורה דווקא לאחר שנכשלתי בהם... אתה מוכן להיות חברותא שלי? שינוי נמשיך לטעות יחד ונגדל מהטעויות...

